

(De Caritat Condorcet, 1785), в който хвърля светлина по въпроса за справедливите изборителни системи. Във връзка с това може да се отбележи, че на същия проблем е посветена докторската дисертация (1951 г.) на носителя на Нобелова награда за икономика (1972 г.) Кенет Ероу със заглавие "Социален избор и индивидуални стойности", в която се установява при сравнително общи предположения и хипотези, че не е възможно пълно покритие между индивидуалните предпочитания и решенията на мнозинството.

През седемнадесети и осемнадесети век се изграждат и основите на съвременното научно разбиране за икономиката. Без съмнение, големите умове по онова време са се ръководили от наличните факти и статистически данни, но постиженията им са предимно в концептуална, теоретична или политическа насока. По това време идеите на сър Уилям Пети намират благодатна почва предимно в демографията. Към постиженията на Граунт, Варгентин и Даниел Бернули трябва да се добави още и пруският пастор Йохан Петер Зюсмилх (1707-1767), който фактически преоткрива стабилната пропорция между двата пола на живородените и подобно на д-р Арбътнот я отдава на "божията воля". В своя труд "Божественият порядък" Зюсмилх отива обаче по-напред, като констатира ефекта на статистически закономерности като закона за големите числа, които тепърва ще трябва да бъдат открити и изучавани, и може да се възприема като основоположник на демографската статистика (Süssmilch, 1741). Томас Малтус многократно се позовава на резултатите на Зюсмилх.

Самият Томас Малтус (1766-1834) е най-известен с труда си "Есе върху принципа на населението" (Malthus, 1798), в който развива учение за взаимовръзката и взаимната обусловеност между развитието на населението и икономиката, в отговор на вижданията на Уилям Годвин, маркиз де Кондорсе и др. за т.нар. перфектно общество. Основната му теза е, че растежът на населението поначало изпреварва производството на средства за препитание, което обрича хората на мизерия, особено в най-ниските слоеве от обществото. На практика гладът и болестите водят до висока смъртност, което лимитира растежа на населението и в действителност се поддържа някакъв баланс. Според Малтус повишаването на доходите на най-бедните и на производителността в селското стопанство не би могло да подобри положението на най-ниските слоеве от обществото, тъй като допълнителният демографски прираст би погълнал и неутрализирал всякакъв икономически напредък. След мащабни изследователски пътувания в Германия, Русия и Скандинавия и натрупал съответна информация, Малтус публикува второто издание на произведението си (1803 г.), в което пледира за въвеждане на безплатно държавно образование за най-бедните, всеобщо изборително право и либерализиране на пазара на труда като мерки за постигане на съответ-